

VENERANDIS CINERIBUS
VIRI
NOBILISSIMI, AMPLISSIMI, DOCTISSIMI
ATQUE CONSULTISSIMI
DOMINI,
DN. MATTHÆI
SLÜTERI,
J. U. D.

ET

PRACTICI PER ANN. XXIX. CELEBERRIMI,
SENATORIS INCLYTÆ REIP.
HAMBURGENSIS XVI. ET QUOD
EXCURRIT ANN. MERI-
TISSIMI,

D. XIX. NOV. ANNI M.DCCXIX.
PLACIDE ET BEATE EXSTINCTI,
ANNO ÆTATIS SUÆ LXXI. TERRÆQUE XXVII. h. m.
SOLENNITER REDDITI,

HOC MONUMENTUM
SEMPITERNUM

EXSTRUERE DEBUIT

DAVID MATTHIAS SLÜTERUS. J. C.

JOVAH JUVA.

VIRI NOBILISSIMI, AMPLISSIMI, DOCTISSIMI
ATQUE CONSULTISSIMI DNI. MATTHÆI
SLÜTERI, J. U. D., ET SENATORIS
HAMBURGENSIS CELEBERRIMI, nunc eheu! e
vita discessi vitam adumbraturus, veniam hujus cona-
tus a candidis rerum æstimatoribus me facile impetra-

turum, puto. Quamvis enim non sum nescius, multos, eosque insigni præ-
ditos eruditione Viros nitidiori, copiosiori, doctiorique B. VIRI merita sty-
lo posteritati tradere esse annifuros; mearum tamen quoque partium existima-
vi esse, literis, rudiori licet exaratis Minerva, publice testandi, quanti PIE
DEFUNCTI merita tui in Patriam. *Go. Se. in Exer. sine faciend.* Equi-
dem veritatem hoc tempore prædicans multos invenit ocores; hinc præclare
Hieronymus: Hæc est conditio veritatis, ut eam semper inimicitia perse-
quantur: Sicut per adulationem perniciosæ amicitia comparantur. Liben-
ter enim, quod delectat, audimus, & offendit omne, quod nolumus. Inde
ea, quæ veris encomiis DE B. VIRO celebrari possunt, delineaturus invi-
dos si quoque offendero, haut mirabor. Attamen veritas non latebit. Patria,
me quoque tacente, prodet, exteri non silebunt. Obtrectatores itaque flocci-
pendens, quæ dicenda sunt, brevi, quantum potero, præcidam:

Quamquam B. VIRI GENUS, quod maternam lineam attinet,
se protendit in aliquot retro secula, & à WOLFFARDO TRAINER;
qui circa annum M. CCCLXV. natus anno M. CCCLXXVIII. diem obiit,
una deduci serie potest, ut silentio præteream Generis atque Nobilitatis in-
signia splendida huic stirpi Traineria ob præclara Imperio Romano præstita
officia, ab Imperatore MAXIMILIANO I. gloriosissimæ memoriæ, collata
anno Christi MDV. für sich und Ihrer jeder Leibes = Erben / und derselben "
Erbens = Erben für und für Mann und Frauens = Persohnen in Ewigkeit / "
uti se habent Diplomatæ verba; Nolo tamen longe repetita ejus narratione
Lectori Benevolo tædium creare, itaque à Beatæ memoriæ Viro M. SEVERI-
NO SLÜTERO, Nostri Avo Paterno, initium capiam. Natus is est Anno
Christi MDLXXI. d. Sim. Judæ. Westphalorum Halis; Ut cætera munera
Scholastica & Ecclesiastica; quibus indefesse alibi functus est, taceam; tan-
dem

dem concupitus ad Hamburgensis Ecclesiæ Jacobæ, Pastoratus officium anno MDCXVII. se contulit. Ei muneri quum diu præfuisset, in extrema senectute Ministerii Hamburgensis Senior factus anno Christi MDCXLVIII. mense Julio, ætatis LXXVII. placida, beataque morte obdormivit.

Hic reliquit Filium JOHANNEM SLÜTERUM, Virum Magnificum atque Excellentissimum, Jure Consultum Exquisiteissimum, Summi Regii Suecici Tribunalis Wismariensis primum per annos sedecim Assessorum Primarium, ibidemque Consistorii Præsidentem vigilantissimum; Deinde Serenissimi, gloriosæ memoriæ, Principis ac Domini, Dn. GUSTAVI ADOLPHI, Ducis Mecklenburgici &c. &c. per annos decem Cancellarium, & Consiliarium Incensum optime meritum; Porro, postquam plus una vice frustra vocatus fuerat, civitatis nostræ Consiliarium, & tandem Consulem Dignissimum.

Modo laudatus Vir matrimonio sibi junxerat Nobilissimam ex antiqua Norimbergensium Patriciorum Profapia foemina[m] ELISABETHAM TRAINERS, omnis generis, sexum hunc decentibus, virtutibus conspicuam.

His Nobilissimis Parentibus originem BEATUS NOSTER debet. Lucem adspicere cœpit Anno MDCXLVIII. die XV. mensis Augusti.

Uti autem omnium Christianorum parentum, liberis genitis, prima cura esse debet, ut sacro baptismatis lavacro purificentur, quo veterem hominem exuant, & novum induant, itaque digna Ecclesiæ Christianæ membra, DEOQUE grata & accepta fiant; Sic B. Nostri Parentes officio suo quoque non defuerunt. Adductus itaque ab ipsis ad regenerationis sanctissimam fontem, ablatusque a lue peccati nomen MATTHIAS Ipsi inpositum est.

A primis statim ejus annis spem non vanam Parentes de eo, ut eventus docuit, conceperunt, Antiquitatem generis, & gloriam Majorum ab Ipso amplificatam iri. Quum enim ex ephebis excessisset, & insignis ad studia propensio in illo deprehenderetur, iis dicatus prima studiorum fundamenta, Ipso Patre Duce, Hamburgi jecit. Vocato deinde Dn. Parente Wismariam, institutione publica usus est. Præceptor, cujus informatione fidelissima primum eruditus, fuit Vir Clarissimus Dn. Andreas Pauli. Ex hujus ore non ea solum, quæ ad hanc beate transigendam & sempiternam vitam consequendam salutaria maxime sunt, hausit, sed & Romanæ linguæ, aliorumque scitu necessariorum rerum cognitione ab Ipso imbutus est. Clarissimus & Pereximius Dn. Christophorus Hopstockius Poesin & Græcam Ipsi Linguam inculcavit. Nactus deinde est studiorum strenuum Gubernatorem, Virum Praecellentissimum & Clarissimum Dn. Laurentium Bunsovium. Hic nihil, quod ad studia, quorum magnos & eximios jam fecerat progressus, porro excolenda pertineret, intermisit. Horum Clarissimorum Virorum mentionem, quod memini, non sine summa laude sæpius injecit, eorumque Mundibus debitas gratias per omnem vitam nunquam detraxit. Accessit horum industriæ industria quoque Ipsum erudiendi Fratris sui amantissimi SEVERINI WALTHERI, Generalis-Superintendentis in Ducatu Saxo-Leoburgensi, Parentis mei desideratissimi & post cineres quoque colendi, qui domi Philosophiæ Prin-

Principiis solidis eum instruxit. Duce ipso Dn. MAGNIFICO PARENTE
 Juris Civilis Principia imbibit. Absoluit Linguarum, Historiæ, Philosophiæ
 ac juris fundamentis una cum Fratre Carissimo SEVERINO WALTHERO
 missus Jenam est. Quum eo pervenissent anno MDCLXX: statim ad ædes &
 mensam Famigeratissimi Theologi B. Dn. Johannis Musæi admisi sunt.
 Et quamvis studiis juridicis cum primis animum applicuisset, Summoram
 tamen Theologorum collegia invisere non neglexit, bene perpendens, Jura,
 susque deque habita Theologia, consistere haut posse. Privatos Doctores ha-
 buit Virum Excellentissimum Dn. Adrianum Bejerum, J. U. D. item Eximium,
 nec non Clarissimum & Consultissimum Dn. D. Johannem Georgium Simo-
 nem. Publice ibidem audire ipsi contigit JCtos Celeberrimos Dn. Christo-
 phorum Richterum, ac Dn. Johannem Strauchium, ne de reliquis JCtis iti-
 dem Clarissimis dicam. Huic Academiæ vale dicens Altdorffium, comitan-
 te fratre, salutavit. Ambo Summi Theologi Dn. Johannis Conradi Durrii con-
 victu humanissime excepti, Noster informatus publice est a Dn. Ernesto Cre-
 gelio JCto Celebratissimo, sub cujus præsidio Disputationem, cujus Noster
 ipse Autor, habuit de jure Adrescendi. Privatim edoctus est a Dn. Johanne
 Wolfgango Textore, JCto acutissimo. Tunc temporis occasio Nostro afful-
 sit optatissima intrandi in notitiam intimiorem & amicitiam Nic. Rittershusii &
 Dn. Wagenheilii Polyhistoris, aliorumque Dominorum Professorum. Alt-
 dorffio relicto Norimbergam recesserunt, ubi aliquantisper permanere, ut il-
 lius Reipublicæ formam & regimen penitus cognoscerent. Inde in Germania
 superiori, aditis præcipue Ratisbona, Ingolstadio, Monachio, Augusta Vin-
 delicorum, Ulma, Srutgardia, Tubinga &c. & Rheno proximis civitatibus:
 Argentorato, Spira, Heidelbergæ, Wormatia, Franckofurto ad Mœnum, Mo-
 guntia, Bonna, Colonia Agrippina perlustratis, in Belgium delati sunt. Deni-
 que per Frificas, Groningensem & Oldenburgensem Provincias, itidemque
 Bremensem Ducatum, DEO adjuvante, Gustrovium denuo perducti sunt.
 Ibi temporis aliquantum commorati Nostri sub præsidio Frater ejus natu mini-
 mus, qui in vivis, faxit Deus ut diu sit, adhuc est, Nobilissimus ac Doctissimus
 Dn. DAVID SLÛTER, J. U. D. Celeberrimus in Athenæo illustri Gustrovien-
 si Disputationem, cui titulus: Justinianus Defensus, defendit an. MDCLXXVII.
 d. XXVI Martii. Interea conscripsit Disputationem de executione tam Crimi-
 nali, quam Civili, quam anno MDCLXXII. ad diem XXII. Maj. Præsede
 Viro Magnifico & Excellentissimo Dn. Henrico Rudolpho Redeckero, JCto Ce-
 leberrimo, summo cum applausu publice Rostochii ruitus est. Tandem Magnif.
 Dn. Parentis Consilium sequutus, anno MDCLXXIII. ad diem III. Aprilis,
 Disputationem Inauguralem Rostochii de Successione Extraordinaria, pro Li-
 centia & Summis in jure consequendis honoribus habuit. Invisit dein, itineris
 comite modo laudato Dn. DAVIDE SLÛTERO, Ratisbonam, Brabantiam,
 Galliam & Britanniam, ut & multas Germaniæ terras. Gustrovium redux in
 Parentum Venerandorum ac ceterorum Agnatorum, Cognatorumque sinum
 se cum Dno Fratre Dilectissimo recepit. Non multo interjecto tempore cum
 Colendis Parentibus Hamburgum pervenit.

Tum vero in id incubuit, ut se omnibus in rebus PATRIÆ PATRIBUS Civibusque probaret, fugiens nullam laboris molestiam, clientes consilia ab ipso petentes incredibili humanitate & comitate admisit non solum, sed & remedia salutaria subministravit. Causas, quarum numerum immensum Acta ab ipso relicta ostendunt, citra personarum respectum, æquitatis & justitiæ simul ratione habita, egit.

DEO ita dirigente, matrimonium prosperis auspiciis inivit Anno MDC LXXXI. cum Nobilissima, Lectissimaque Fœmina AGNETA, estirpe florentissima MÖLLMANNIANA prægnata, primum Tit. Dni, Lti GEORGI LESSII, postea autem Tit. Dni. Doct. & Canonici BARTHOLDI PHILIPPI MEURERI vidua. Quânto amore & quâm arcto se invicem complexi, durante conjugio, sint, inter omnes constat. Unius voluntas alterius quoque erat voluntas, quid quod officii & amore mutuo certaverint. Coniuncti vinculo hoc fuere annos XXII, donèc, Summo Rerum Arbitro volente, disruptum SUAVISSIMA FOEMINA anno MDCCIII. morte erepta Nostrium relinqueret viduum mœstissimum.

Hujus vulneris, ut a Numine Sanctissimo IPSI inflicti, dolores acerbissimos patienter pertulit, erectus iterum & recreatus Pignorum Carissimorum, ex hoc matrimonio susceptorum, adpectu, quorum tam B. MATRI, quàm B. NOSTRO quatuor exofculari a DEO datum fuit, nimirum unum Filium, tresque Filias: Quarum natu maxima ELISABETHA in prima infantiæ anno MDC LXXXV. vita excelsit; Altera AGNETA, eximiis animi & corporis dotibus eximia, hujus anni die XX. Jun. occumbens obitu suo B. nostrum mœrore afflixit incredibili, Superstites MAGNIFICUM Dnm. SYNDICUM JOHANNEM SLÜTERUM, J. U. D. nec non Pædagogum, omnibusque elegantis ac virtutibus VIRGINEM ornatissimam MARIAM ANNAM, quorum luctus ob decessum ex hac vita PARENTIS SUI dilectissimi inopinatum gravissimus est, Conservator omnium diutissime conservet, animitus voveo.

B. Nostro ita afflicto solatio tamen ingenti fuit, quod MAGNIFICUM DOMINUM FILIUM matrimonio primum cum B. Dn. GERHARDI LÜTKENS J. C. & Lti. famigeratissimi Filia Lectissima ANNA ELISABETHA (quæ peperit filiam unicam dudum in angelorum numerum a DEO relatam) deinde cum B. Dn. JOHANNIS DIETERICI SCHAFFSHAUSEN, meritissimi quondam multis nominibus hujus urbis CONSULIS Magnifici Filia MARGARETHA ELISABETHA, Fœmina bonis animi, virtutumque ornamentis ullis aliis haut cedenti, junctum videre Ipsi licuerit. Ex hoc postremo felici Conjugio procreati liberi levamen AVO erant efficacissimum. Fuerunt autem tres, filius, duæque filia, quarum altera nomine AGATHA ante aliquot menses præmatura prærepta morte est, reliquis, DEO sit laus, adhuc viventibus. Non minimum quoque voluptatis cepit ex dignitatis fastigio, in quod sex hebdomadis ante, quam vitam cum morte commutaret, FILIUS EJUS MAGNIFICUS evectus fuerat.

Post-

Postquam B. NOSTER Praxi per XXXIX annos operam navaverat in defessam, sequē universis hujus urbis civibus, incolisque cum scriptis suis vari generis ac eruditis, tum prudentissimis consiliis, tum vitā bene actā & inculpabili commendaverat, sicque amorem & gloriam non vulgarem sibi conciliaverat, privatorum non solum, sed & publicis muneribus fungentium Virorum oculos & animos in se converterat, ab Amplissimo Senatu in Ordinem Senatorium anno MDCCIII. d. X. Aug. omnibus bonis plaudentibus & gratulantibus, cooptatus est.

Quanto ingenii acumine, dexteritate singulari, atque diligentia hoc sibi oblatum munus semper tuitus sit, judicandum & confitendum relinquo iis, qui vel audiverunt, vel ipsi experti sunt, quod nemini unquam defuerit, divitibus æque ac pauperibus sua tribuens.

Officium hoc curis ac sollicitudinibus conjunctum, accedentibus functionibus aliis gravissimis, sibi ab Amplissimo Senatu commissis, quas inter obeundæ ipsi fuerunt duæ legationes, altera ad Serenissimum ac Potentissimum Daniæ & Norwegiæ Regem FRIDERICUM; Altera ad Regem Borussiae Serenissimum ac Potentissimum FRIDERICUM, approbante universo Senatorum ordine Amplissimo expeditam Ejus expeditionem; Hæc, inquam, ipsi demandata munera, licet onerosa, tantâ tamen fortitudine, animi constantia & vigore ad extremum vitæ diem ita administravit, ut pergrandis jam natu omnes in sui admirationem rapuerit.

Quamquam autem B. NOSTRI tum animi, tum corporis vires, doctesque, quas ipsi largiter concesserat DEUS T. O. M. ita firmæ per Ejus gratiam in Ipso conspiciebantur, ut Deo & Patriæ porro dehira præstare officia quivisset: Vigebant etenim in vivo pectore divinum ingenium, judicium admirandum, gaudebatque integris sensibus, quæ in plurimis eâ senectute proventis desiderari experientia docet. At placuit DEO, his mundi miseriis EUM miserrimis, atque molestis, quarum IPSI non pauca per vitam omnem fuerunt devorandæ, eripere. Quod etiam factum die XIX. hujus mens. Nov.

Quemadmodum autem se morti semper præparaverat, non ignorans (uti IPSUM Sacræ literæ, quas evolvebat diligenter & assidue, docebant) quod homo diem suum nesciret; It. quod esset vigilandum, quandoquidem hora, quâ Dominus noster venturus sit, nos lateret; in memoriam quoque revocans Augustini effatum: Quoniam nescis, quâ horâ veniet, semper vigila, ut, quod nescis quando veniet, paratum te inveniat, quum venerit: Sic etiam ipso, quô IPSI moriendum fuit, die, quæ erat Dominica, Sacris Publicis manè interfuit. Pomeridianis horis a II. ad IV. usque lectione & can-

- * Nimirum (1.) Rechts-begründetes Tractatlein von einer zu Recht beständigen Gewohnheit / Hamb. 1694.
 (2.) Historisch-und Rechts-begründeter Tractat von denen Erben / oder unbeweglichen Gütern in Hamburg / Hamb. 1698.
 (3.) Rechts-begründeter Tractat von dem Entsetzungs-Process / Hamb. 1699.
 (4.) Historisch-und Rechts-begründeter Tractat von dem Erb-Recht der Eheleute / Hamb. 1700.
 (5.) Historisch-und Rechts-begründeter Tractat von dem Verlassungs-Recht / Hamb. 1703.

2
 cantionibus, ut consueverat, factis cum **CARISSIMIS** Suis domi consum-
 tis, horâ vespertinâ quintâ lævum. Ejus latus apoplexia correptum lecto de-
 cumbere coëgit. Arcessiti Medici Experientissimi & Chirurghi sollicitâ soler-
 tia, adhibitis, quæ conducere videbantur, remediis, tantum, **DEI** grâtiâ
 adsistente, effectum fuit, ut animo collecto signa, sensuum incorruptorum
 atque integrorum testes, ediderit, donec tandem, horâ mortis appropin-
 quante, placide, beateque decessit circa horam nonam & dimidiam, annis vi-
 vendo expletis **LXXI**. mensibus III. diebus IV.

Privata est civitas nostra Viro optimo, pio, integerrimo, comi, mi-
 ti, affabili & humano. Mortem Ejus inopinum æquò animò nemo ferre pot-
 est: Mœstitiam contestatur **SENATUS**; mœrent Collegia; tota civitas con-
 fecta senio est; squalent Amici; deflent Ipsum afflicti, quibus Domus suæ ad-
 tus nunquam non paruit, quos consiliis suis sublevabat; deplorant Eum Ege-
 ni & pauperes, quos nunquam solatio destitutos dimisit. Afflictantur deni-
 que agri, tam beneficum, tam salutarem, tam mansuetum **PREFECTUM**
 desiderantes. Lugent non immerito. At enim hanc luctûs nubeculam disci-
 tuerit facile Ejus similes **VIRI**, qui Republicæ gubernacula tenent; discu-
 tuerit quoque, quod optamus, eligendus & surrogandus in **B. Nostri** locum,
B. C. D. craftina luce.

Verum enimverò quis tam acerbi, tam repentini obitûs consterna-
 tionem e pectoribus nostris depellet? Quis lacrymas effulsissimas genis nostris
 absterget? Quis justissimo nostro dolori solatia adhibebit? Quis alto vulnere
 emplastra imponet? Sanctissimus rerum Gubernator, qui nos affixit, leva-
 bit etiam, suoque solatio efficacissimo nobis aderit.

Ultimum amoris nostri in **B. Denatum** & officii documentum erit
 sempiterna Ejus memoria. Mortuus quidem est **Noster**, vivit tamen omnium
 Bonorum cordibus ejus inscripta imago. Justa Ei hodie persolvenda nemo,
 qui Eum suspexit, & adhuc ejus merita in Patriam & Exteros admiratur, dese-
 gabit. Faxit **DEUS** pro clementia sua, ut eodem, quo ille naturæ debita
 reddidit, modo vitam beate transigamus.

